

system med Udpegningen af Avlscentrer. Jeg kan i Grunden saa godt forstaa den Tanke, som ogsaa har været udtrykt fra ærede Medlemmers Side, at Besætninger, som vare i Anmarsch, vilde blive holdte lidt nede, hvis der ikke er en Begrænsning i Tid, og at nogle kunde blive trængte til Side, som fortjente at komme med. Det er ganske sikkert, at en saadan Betragtning med Rette kan gøres gældende, og derfor kunde jeg meget godt gaa med til, at det blev ændret saaledes, at i alt Fald de Besætninger, der staa som Mønstre for Avlscentrer, ikke maatte udskydes, men at de, naar de havde faaet disse saakaldte Grundpræmier, saa fik et mindre Beløb under Forudsætning af, at de underkastede sig den Kontrol, som de selvfølgelig maatte underkaste sig paa ny. Jeg mener, at det vilde være et absolut Fejlgreb, dersom de skulde løses fra de Forpligtelser, med Hensyn til hvilke der har været ført Samraad, og som skulde paa hvile de anerkendte Besætninger. Det kan dog ikke være Meningen efter 3—4 Aars Forløb at løse dem fra disse Forpligtelser, f. Eks. den, at de ikke maatte sælge til Udlandet o. s. v. Naar altsaa Forpligtelserne, som det synes, maa hvile paa dem, og naar de ere anerkendte som de bedste, synes jeg ogsaa, det kunde være rimeligt, at de fik en, om end mindre, Holdepræmie, eller hvad man nu vil kalde det. Det har været forsøgt i landøkonomiske Selskaber ved Præmiering paa Dyrskuer. Jeg kan huske, at for nogle Aar siden maatte de Dyr, som havde faaet første Præmie fra Fyns Stifts patriotiske Selskabs Skuer, ikke konkurrere paa ny, men dette er man kommen bort fra i Erkendelse af, at naar der er en saadan Grundforskel, at noget absolut maa kaldes det bedste, maa det ogsaa betegnes som det bedste. Jeg tror, at vi vilde komme noget paa Vildspor, dersom vi gik ind paa den Tanke, som er fremkommen fra flere ærede Medlemmer. Men det, som jeg egentlig anser for det væsentligste, er, at den Bedømmelse, som skal foregaa over for disse Avlscentrer, bliver grundig, omhyggelig og dygtig udført, og her kan jeg ogsaa slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), idet jeg ubetinget tror, at det maa være en toaarig Konkurrence, naar der skal være Tale om en Bedømmelse, der hviler paa et godt og solidt Grundlag. Da dette Spørgsmaal om at præmiere hele Besætninger for flere Aar tilbage kom op paa Fyn — det er en 10—12 Aar, siden det begyndte, men Sagen

blev først for Alvor taget op for 5—6 Aar siden — og blev behandlet i det af Fyns Stifts patriotiske Selskab nedsatte Udvalg for Kvægavlsforbedring paa Fyn, et Udvalg, hvoraf jeg i mange Aar har været Medlem, blev det hævdet fra alle Sider, at for at der skulde finde en grundig Bedømmelse Sted, maatte den strække sig mindst over to Aar. Den nuværende Statskonsulent Mørkeberg var den Gang til Stedé, og han hævdede med Styrke, at to Aar var det mindste, der kunde være Tale om, naar der skulde finde en dygtig og indgaaende Undersøgelse Sted. Vi maa nemlig erindre, at det ikke er nok, at de Herrer, som danne Bedømmelsesudvalget, en Gang imellem komme og se paa Dyrene, men der foretages jo samtidig under Tilsyn af lønede Assistenten regelmæssige Prøvemalkninger og Kontrolering af Mælken, og Optegnelse af Foderet, saaledes at Mælkeydelsen og Mælkens Fedtindhold kan bedømmes i Forhold til Fodringen. Derfor tillader jeg mig meget at henstille til den højtærede Landbrugsminister og det ærede Finansudvalg, at det maatte blive fastslaaet, at der blev en toaarig Konkurrence, som skulde gaa forud, før de paagældende Besætninger blev erklærede for Avlscentrer. — Jeg skal slutte med disse ganske korte Bemærkninger om de her fremdragne Punkter. Men jeg vil tillige benytte Lejligheden til ogsaa for Fyns Vedkommende at bringe en Tak, fordi Fyn er kommen i Betragtning ved Uddelingen af de Stats-tilskud, som ere paatænkte til Støtte for Kødeksporten. Ganske vist kommer det ikke, saaledes som det er foreslaaet, et af de Slagterier til gode, som jeg har mest Berøring med; men jeg erkender, at i saadanne Sager skulle vi ikke være smaalige, omendskønt jeg mener, at der nok kunde være Grund til ogsaa at tænke paa de to andre Slagterier paa Fyn, Faaborg og Nyborg, som virkelig have anvendt meget betydeligt paa at indrette deres Slagterier, saa at de ogsaa ere tjenlige til Eksport. — Saa blev der af den ærede Ordfører ogsaa nævnt som noget, der muligt vilde komme frem til 3dje Behandling, Spørgsmaalet om Kontrollen i Kvægavlsforeningerne; det samme blev i Grunden berørt af det ærede Medlem for Nørre-Sundby (J. Jensen). Jeg tror ogsaa, at man maa tillægge denne Kontrol megen Betydning, og det er en saa kostbar Historie, at den meget vanskelig vil kunne gennemføres ved de lokale Kvægavlsforeningers egen Hjælp, selv om de ogsaa støttes af de landøkon-